

NOTAT

**Miljø- og
Ligestillingsministeriet**
Departementet

J.nr. 2025 - 4180
Den 13. august 2025

Miljø- og Ligestillingsministeriets forståelse af afgørelse fra Miljø- og Fødevareklagenævnet vedr. Skærbækværket (sag 24/11139)

Miljø- og Fødevareklagenævnet har den 11. juni 2025 i sagen 24/11139 truffet afgørelse om Skærbækværkets miljøgodkendelse til udledning af rensed spildevand til Kolding Fjord. I sagen har klager navnlig anført, at enhver tilladning af en række metaller, hvor miljøkvalitetskravet i forvejen er overskredet i recipienten, ikke kan accepteres, og en række af de anvendte fremgangsmåder fra Miljøstyrelsens FAQ-vejledning er i strid med vandrammedirektivet og kan derfor ikke anvendes.

I afgørelsen forholder Klagenævnet sig for første gang til Miljø- og Ligestillingsministeriets forståelse af Klagenævnets afgørelse af 23. februar 2023 i sagen 22/02461, der medførte, at Miljøstyrelsen suspendede dele af vejledningen til indsatsbekendtgørelsen og dele af vejledningen til bekendtgørelsen om krav til udledning af visse forurenende stoffer.

Afgørelsen af 23. februar 2023 gav Miljø- og Ligestillingsministeriet anledning til en fornyet analyse af EU-Domstolens praksis og vandrammedirektivets forringelsesbegreb. På den baggrund blev vejledningerne revideret med bl.a. en præcisering af, at miljømyndighederne altid skal foretage en konkret vurdering af, om en udledning vil medføre en stigning i koncentrationen og dermed udgøre en forringelse. Det blev lagt til grund, at det afgørende for denne vurdering er, om der vil ske en stigning i koncentration af stoffet på et repræsentativt overvågningspunkt i vandområdet.

Med klagenævnets afgørelse af 11. juni 2025 vurderes det, at Miljø- og Ligestillingsministeriet har forstået klagenævnets afgørelse af 23. februar 2023 korrekt, at de reviderede vejledninger fra 2024 og 2025 er i overensstemmelse med EU-retten og at metoderne, der er udviklet til at beregne, om et projekt vil medføre en forringelse af vandområdets tilstand, kan bruges.

Klagenævnet bemærker bl.a. følgende om EU-Domstolens praksis på side 12:

”Efter nævnets opfattelse følger det endvidere af EU-Domstolens dom i sag C-535/18, Land Nordrhein-Westfalen, at en forringelse af tilstanden i forhold til forurenende stoffer skal forstås således, at når den relevante grænseværdi for et stof allerede er overskredet, er det afgørende, hvorvidt tilladningen forventes at

medføre en stigning i koncentrationen af det pågældende stof.” (Fremhævelse tilføjet).

Klagenævnet bekræfter dermed dele af den forståelse af EU-Domstolens praksis, som ministeriet fremlagde i notat af 6. oktober 2023 om fortolkning og håndtering af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 23. februar 2023 og dermed indirekte også ministeriets udlægning af afgørelsen af 23. februar 2023. Notatet af 6. oktober 2023 dannede udgangspunkt for den juridiske ramme for revideringen af vejledningerne.

Klagenævnet bemærker herudover følgende om hvorvidt udledningen medfører en forringelse af kystvandets tilstand på side 14:

”Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at anfægte Miljøstyrelsens tilgang, hvorefter der ved vurderingen af, om der vil ske en forringelse, kan lægges vægt på, om der ud fra en forudgående beregning vil ske en stigning i den nuværende koncentration på det sidst betydende ciffer i det pågældende stofs relevante grænseværdi.

(...)

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved sin vurdering lagt vægt på, at det må anses som en almindeligt forekommende fremgangsmåde inden for naturvidenskaben ved måling og angivelse af stofkoncentrationer at foretage afrundinger af værdier. Den af styrelsen foretagne afrunding svarer til den afrundingsmetode, der forud er fastlagt, og som anvendes ved klassificering af tilstanden af miljøfarlige forurenende stoffer i vandområderne, (...). Nævnet finder således, at nævnet ikke på det foreliggende grundlag kan tilsidesætte den af Miljøstyrelsen anvendte afrundings-metode, så længe det sikres, at der ved metoden også tages højde for kumulative effekter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder herudover ikke grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at beregningen af, om der vil ske en stigning i koncentrationen, kan foretages ud fra repræsentative overvågningspunkter.” (Fremhævelse tilføjet).

Det følger derfor af afgørelsen, at klagenævnet ikke finder anledning til at anfægte den metode, Miljøstyrelsen bruger til at beregne, om der er sket en stigning i koncentrationen. Ligesom Klagenævnet herudover ikke finder grundlag for at tilsidesætte, at beregningen af koncentrationsstigningen kan foretages ud fra repræsentative overvågningspunkter.

Afgørelsen af 11. juni 2025 ophæver Miljøstyrelsens miljøgodkendelse til Skærbækværket og hjemviser sagen til fornyet behandling. Om baggrunden skriver Klagenævnet følgende på side 15:

”Miljø- og Fødevareklagenævnet finder dog, at det er en forudsætning for at anvende repræsentative overvågningspunkter til at påvise, at der ikke sker yderligere forringelse, at det godtgøres, at de anvendte punkter er repræsentative for vandområdet i den konkrete sag (...). Dette er efter nævnets vurdering ikke godtgjort i den påklagede afgørelse. Nævnet har herved lagt vægt på, at

Miljøstyrelsens beregninger af koncentrationsstigningerne i vand og sediment er foretaget i forhold til to overvågningsstationer henholdsvis ca. 600 m (vandfasen) og 1000 m (sedimentfasen) fra udledningspunktet, og at Miljøstyrelsen ikke har begrundet, hvorfor disse to overvågningsstationer er repræsentative for kystvandenes tilstand. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at det ikke uden nærmere begrundelse på forhånd kan antages, at de nærmest tilgængelige eksisterende overvågningsstationer er repræsentative for kystvandenes tilstand. Nævnet bemærker desuden, at det er uden betydning, at der ifølge sagens oplysninger ikke findes andre allerede eksisterende overvågningsstationer, som er nærmere udledningspunktet. Som følge heraf finder nævnet, at den påklagede afgørelse lider af en retlig mangel, idet det ikke er godtgjort, at udledningen ikke vil medføre en forringelse af kystvandenes tilstand. På denne baggrund ophæver og hjemviser nævnet sagen til fornyet behandling.” (Fremhævelse tilføjet).

Afgørelsens retlige mangel består derfor i, at Miljøstyrelsen ikke har godtgjort, at de anvendte overvågningspunkter i den konkrete sag er repræsentative, da styrelsen ikke har begrundet, hvorfor de to konkrete overvågningsstationer er repræsentative for kystvandenes tilstand i denne sag. Der er derfor tale om manglende begrundelse, og klagenævnet anfægter derfor ikke den metode til vurdering af forringelse af vandområdets tilstand, som Miljøstyrelsen har anvendt.